

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . 2 céntims.
 Fóra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent à sa flauta.

S'envian es números à domicili, tant à dins Ciutat com à ses Viles, pagant per adelantat à s'Administració (Cadena de Còrt n.º 11), 1 pesseta à conte de 16 números.

CAP D' AÑY.

Ja hi tornam essè, com qui no n' es. Nadal es passat; festes passades, coques menjades: llavò son venguts ets Innocents, y Sant Siuvestre y Santa Coloma, que son es dos qui fan la capa; y ¡qu' es estat, no res! un any més en es conte.

Axí matex, per axò, es róssech de s'altre encare dura. Encare no s'han desfets es betlèms; encare romanen ses llepadures des torròns; encare dura sa tossina y es cadarn aplegat sortint de matines; encare es mossos y dependents devallan ses escales renegant entre dents y amb so conte ja cruxit de tant de pas setjarlo, y encare no l'han pogut cobrar porque à Don Fulano cap dià li cau bé, y los dona ses portes p'ets uys, amb un «Torna passà à altre hòra, qu'are *justament* no tench menuts.»

¡Vaja un any, es qu'hem passat! Pòchs com aquest. ¡Oh, y are no sabem es qui vendrà! Solen di que més val lo dolent conegut que lo bò per à conexe; y es una gran veritat. Mal que mal, s'es amaynada pòch à pòch aquella sequedat que ja comensava à ferse sèria, y es pàgesos are ja comensan à esperà una bona añada. Mal que mal, tenim fins à l'hòra present ses viñes netes de filoxera: ¡Déu vulga que l'any qui vé, tal dia com vuy, poguem di dos doblés de lo matex! Mal que mal, hem arribat à bòn pòrt, y no 'u paga es susto, per porè riuremós d'aquell terrible terremòto de dia 19 que mos havia de dexà à tots esclafats: ¿vos ne recordau? Y sobre tot, mal que mal, tenim encare es nòstro Ajuntament que continúa desveltantse p'es benestà de tots nòstros ciutadans, encare que un pòch escalabrat y amb aminves, y que no mos ha llevat ni municipals, ni gas, ni serenos, (com deyan males llengos,) ni va tampòch à ma de llevarmos consums, ni bassiòts, ni parets de cases qui cauen, y fins y tot mos conserva sa ditxà de porè continuá tenguent ben estojats es cuponets des séus ditxosos bonos.

¿Que més voleu? Si bé heu considerau, no poreu ménos de comprendre que tot camina dret, y qu'aquell qui no espera un any nòu venturós p'es quatre costats, es un profeta de mal any.

Vaja: hem de regonexe que l'any 79 poria havè estat deu vegades pitjó, y que l'any 80 pòt essè, y segurament serà, p'es ciutadans, un any de bé amb totes ses campanilles.

Obriu ets uys, y escampau la vista, arreu, arreu. Per totes parts, (com diria un forasté,) *brotan fuentes de riqueza pública*; sobre tot, ses fonts *papereres* ratjan roy seguit, qu'allò es un gust.

¿Que més voleu? Ses aygos de sa Font de la Vila, bones ò dolentes, també ratjan encare; y per porerlesmós dú à sa boca netes y estitlades, lo que falta es un no res: just posà ses canonades de ferro; qu'axò en dos dies está fet.

A n'es Mòll, mirau lo que l'han allargat, y lo que van à ma d'allargar-lò, are més que may, qu'han *acursat* ses cames à n'es barcos. De tots mòdos, sempre poreu di que lo que no 's à un cap es à s'altre.

Sa paret famosa d'es carré d'en Zagránada, y es *corralet* de devant can Burghart, y sa *tenassa* des carré d'Odon Colom, seguexen sense novetat *en su importante salud*; y es claustre de Sant Francesch, ben bò y ben trempat, fa un pam de nas y ¡eley, eley! à tots aquells temorèchs que ja feyan contes, l'hòra d'are, de veurel convertit amb un clapé. Jò, si fos còsa, proposaría, per quant Sant Antoni ja no servesca, durhi allà es Jutjats Municipals y es de primera instancia, y l'Audiència y tot, si tant m'apuràs.

Es carrilés se son avesats de pòch ensà que, per enrangá y posarse en camí, just fan esperà la gent còsa d'un quart, y en manco de mitja horeta *se tiran dalt e!* Terreno; proporcionant axí sa delicia de seure més temps demunt aquells coxins séus, molt més blans que ferro-fus, y no de pòch.

Es lladres se contentan en desclavá pañys de portes y calaxos; y no passa dia que no donen pròves de sa séva benignidat, reduhintse tot quant fan à nè-

tejà la gent de dinés y alhaques, respectant sa vida des ciutadans pacífichs, y esperant per axò que no hey haja ningú en tota la casa, per no doná un susto y un *distentò*.

Es tram-via, pacífich y tranquil, consent sense ecsalá una quexa que ses llandes de cotxos y carretons seguexan esmolantli ses voreres, y tot lo més que fa es rompre de tant en tant qualche fuel; y es fematés d'uns quants barrios fan es sacrifici d'esperá qu'es botigués tengan ubèrtes ses botigues, per donarlos *gratis per no res* una llissoneta diaria d'agraná, y regalarlos p'es matex prèu un niguladet de pols, sempre que no hey haja sa mica de fanch ò d'humitat.

Sa plassa de ses Copiñes seguex més animada que may, oferint à sa vista de tothòm aquells rotlets de gent que no se tem des fret, trepitjant tot lo dematí aquell enretjolat de pedra esmoladora; y dins es cervell de tants de Laws mallorquins ja hi bullen, l'hòra d'are, ses basses y estatuts de sèt ò vuyt sociedats més, que cada una d'elles basta y sobra per enriquei tots es pòbres plegats, ò quant ménos per facilitarlos mèdis de gastá *lujo*, fé gran papé de señó y tení tota sa casa empaperada.

¡Com vos dich que l'any 80 serà un any que farà retxa. Creysme à mí: tirau *balans*; adesau es trastets, lo passat sia passat; y devant sa bella perspectiva que mos presenta s'any novell, fregauvos ses mans amb satisfacció, y carregats de bons propòsits esclamau:—¡Any nòu... vida veyà!

Vòltros, missès, procuradós y curials, seguieu perllongant y embuyant es pléts y questions: qu'are ja ha plogut, y ja han tornat posá un pòch de pell es pàgesos y pleteljants qu'escorxàren l'any passat.

Vòltros, municipals, continuau com sempre atrafegats y mòrts de cansament, multiplicantvos per acudí ahontsevuya fassau falta; y en dia que vejeu escàndol y bogiòt y atlòts vayvés y renoués, y matrimonís de botigueta desavenguts, giraulos s'esquena y passau de llis, porque no hey ha res com la

santa llibertat, y llavò també s'higiene aconseya no acaramullá massa gent à dins *Chirona*, ni abusá des papé de *muntès*, perque llavò succehiria lo matex qu'amb so papé sellat, qu'ets estanchs no podrian doná abasto.

Vòltros, estudiants, no vos cremeu tampòch ses ceyes; dexauhó está per més envani: teniu present que si per una banda el Papa es vey, també darrera un hivèrn vé un estiu, y es bañs de sa Portella se tornarán obrí, y sempre es bò per no mori negats provehirse d'un bòn jòch de carabasses.

Vòltros, atlotetes de quinze à vint y cinch, no dexeu per quant hey ha en el mou sa verera qu'heu presa d'omplí es vòstro cosset de flòchs y banderetes: seguigu arreonant es didal, sa guya y ses tiores, no fos còsa que se roveyás es ganxet; y preparauvos per goñá prèmi y medalla, es dia que fassem una exposició de *crochet*, *nipis* y *frivolité*. Y sobre tot, festetjau molt y amb molts, còm heu fet casi totes fins aquí: qu'aquesta es sa milló manera de no embarriolarne cap, y de consegú es suspirat matrimoni tart ò may.

Y per últim, vòltros lectors ignorants, continuau sa devoció que li heu posada à L'IGNORANCIA, à fi de qu'ella puga fé, l'any qui vé tal dia còm vuy, sa mica de doctoria de donarvos es quatre bòn conseys que vos ha donats enguañy; poguent está segurs de que no s'enfadará gens, si no'n seguigu cap d'ells, exceptuant solament aquest derré de tots.

(1 de Jané de 1880.)

PERE MATEU.

AÑY NOU.

Tot lo novell es bell.

Còm ha hagut redolat pròu,
Dexant sa clau en es pañy
Ha tocat soleta l'any
Mil vuycents setanta nou.
Y còm qu'el mon no s'espanta
Perqu'ell haja badayat,
Derrera ell, prest ha tocat
Comparació l'any vuytanta.
Valt' aquí: si ha d'esse aquest
Tan xerèch còm es qu'ha mòrt,
¡Digués qu'anirà ben tòrt!...
Per are, diu qu'es bixest,
Que mos dú goigs y alegríes,
Y que per ferles durá
Un pòch més, mos donará
Trecents xexanta sis dies.
L'hòra d'ara, jò ja'l sent
A n'aquest novell bergant
Que es discurs va preparant
Per escometre la gent.
Quant l'Europa haja trespada,
Rebentat de predicá
Llavò vendrà à reposá
En aquesta illa daurada.

Y amb un to de president
D'un nou Consey de Ministres,
Donant vent à n'es registres.
Fará es derré parlament:

—«Ciudadans: ¡Ja som aquí!
Som vengut en quatre bots:
Bon dia, y escoltau tots
Atents lo que vatx à di.

Duch esmolats es didals
Y no li tENCH pò à n'es fret:
Vench à fervos un esplet
De reformes radicals.

Tot ha mesté capgirá,
Res pòt seguí axí còm are:
Tal còm heu dexá mon pare
Ja'u veys que no pòt aná.

¡Basta de fé de pandoles!
¡Qui no veu, si té bòn uy;
Que tot quant teniu avuy
Ha menesté mitjes sóles?

Comensem, y tira:
Lo primé, ¡Ajuntament nou!
Ja qu'aquest no val un sòu
En dia de bòn fira.

Amb axò s'opinió mèva
Es, y no vatx d'emperòns,
Qu'aquests *concejals* son bòn,
Molt bòn... per está à casseva.

Qu'han fet qualque bòn acció
¡Qui'u dupta? Però no basta:
Per fé tová aquesta pasta
S'es mesté llevat milló.

Ja que parlam de la Sala,
Parlem des Municipals:
N'hi ha molts de curts de gambals,
D'altres qu'están ferits d'ala.

Lo matex dich d'es serenos:
Triem es qui valgan més;
Si costan massa doblés,
Llavò axí en costarán ménos.

Ets empedrats, los vuy nous,
Depréssa, y no amb tanta calma:
No puch consentí que Palma
Paresca un corral de bous.

Sa Plassa de ses Copiñes
També l'haurém d'agraná:
¡No veys qu'han mesté podá
Ran de sóca aquelles viñes?

Y tampòch no es de rahó
Qu'aquesta gent pas sa rima,
Y amb tant de tocá sa *prima*
Vos rompa, y tot, es bordó.

En teni aquest cap tayat,
Llavò vendran ses criades,
Que encare que *encartillades*,
No s'en trèu cap ni trellat.

Més, per no esvahirles massa,
Just no més rebrán cimel
Ses qui ròban més d'un real
Cada pich que van à plassa.

Y per llevarlos fatich,
Durém també à s'arresés
A ses qui festetjan més
De tres soldats amb un pich.

Franchs ja d'aquestes rabóues,
Llavò hem de da ocupació
A tot aquest batalló
De metges y missés jóves,
Que mudats y plens d'alaques,
Sense un mèrit que'ls adorn,
Aplanan es pis des Born
Amb ses mans dins ses butxaques.

Es precis que cada un puga
Al manco goñarse es pá,
Perque amb so vayveretjá
Mos fan més mal que s'orugá.

Y no'u creguen beneytura:
Amb tant de desenfeynat,

Ses atlòtes dins Ciutat
No ténen hòra segura.

En aquesta ocasió
Mos toca fé tant perhòm,
Fins que s'esmeni tothòm
Qu'haja mesté politxó.

Si voleu ajudarmé,
Tot arreglat quedará
Dins pòch temps. Aquí no hey haurá
Ni tú ni voçe-mercé.

Avuy matex comensém;
Y si li còu ò li pica
A qualque *ente*, y mos replica,
¡Duro! y ja'u aclarirém.

Axí es torn arribará
A sa gent de tota casta:
¡Sabeu que n'hi ha de pasta,
Y tota à punt d'enfornal

¡Ala envant, y comensem
Sense para dia y nit!
De lo que no vos he dit.
A pòch, pòch, ja'n parlarém.»

Axò, amb pòca diferència,
Dirá s'any nou en veni,
Per devant tothòm lluhí
Sa séua gran elocució
Més, desd'are jò diria
Qu'amb el temps, pòch à poquet,
Fará hò abaxá es cantet
Y pèdre aquesta mania

Pòch sab que en aquesta tèrra
O per desgracia ò per sòrt,
Cap projecte arriba à pòrt,
Tota reforma s'hi esguerra.

Y que ses qu'hem comensades
Qualque pich, tampòch no sap
Que prest mos han fuyt des cap
Menjant sopes y ensaymades.

Desque mos som avesats
A veure sa gent qui néda
Dins ses unses, just mos queda
Eyma per fé *sociédats*.

¡Axò sí! Però res nou
Qu'hey empèltin, no s'hi aferra:
Aquesta encare es sa tèrra
Ditxosa des cans de bòu.

¡Preteni llevá un mal ús
En aquest país?... ¡Ni à mormes!
¡Aquí, à Mallorca, reformes?...
¡Tòca, any nou, no hi penses pus!

MIRANÍUS.

CARTES DESTAPADES.

I.

Benimarruell... Agost de 1871.

Señó Don Tòni: No recòrt havè tengut may tanta alegria còm sa que tENCH vuy; ni quant me vatx casá, ni quant treguérem de rifa es quatre mil duros vatx tení més satisfacció, ni vatx está tant contenta còm de havè guañat ses eleccions municipals: ja comandam; sa vara ja's nòstra; en Miquèl méu es es Baile. Si vosté vol essè Diputat, conti amb sos vòts d'aquest pòble, perque en Miquèl té molta conexasa, y, sobre tot, vosté es rich.

Però, Don Tòni, ¡y quin' *equinoccio!*

¡quins tres dies més llarchs! ¡ja ni ha hagudes de anades y vengudes! Ningú havia vist may un fandango com es qu' hem ballat. Es nostros contraris havia tres mesos que cercavan vòs; y no crega que nòltros dormissem. Apeá de que sempre hem contat amb més de dues terceres parts, à la fi la còsa venqué ben justa. Si jò no 'm valg de s'enderivell de tancá deu hòmos à dins la sala, donantlos quatre duros à cada un y bòn menjá, y ví, y aygordent à volè, perdíam. Molt mes ha costat sa pretensió; però n' hem sortit en la nòstra. Diuen qu' hey ha hagut protestes, y qu' han fet vení civils, y un notari, y dos missès, per desfè ses eleccions; però, han vengut tart; jo no les se treuran tossint. Si per votá ets electós haguessin de está clás de judici, (lo que no 's possible) les haurian de torná fé de nou, perque la major part d' ells, demá no 's recordarán de lo qu' han fet 'vuy. Bé n' han consumit de bescuyt de la reyna y doleetes, ví, tabach y aygordent.

Es contraris van elisos, y amb molta rahó perque ja no podrán fé més truchs y baldufes. Are veurem qu' en feyan des doblés; d' hont pagavan ses refrescades y d' hont sortian ses misses qu' es deyan à casa d' alguns retgidós. Jò li assegur qu' en Miquèl méu agranará arreu. Ell sap lletgi sa lley y à tots los farà aná per mitx des solch. Es *repartos* eran un escándol; no més pagavam nòltros y no sabem qui cobrava. Es camins vecinals y ses carreteres no hey ha qui les través. No hey ha cap centim; à n' es *peon* caminé li deuen mitx any; à n' es mèstre d' escola, nou mesos y dos anys de renda de sa casa; à sa mèstra, *otro que tal*; es satx, es carté, tothòm vá atrassat; sòls es secretari diuen que vá corrent. *Vamos*, no era sufridó, Don Tòni.

Are s' havian passat p' es cap trèure es metge perque era des nostros y en volian fé vení un de Ciutat, que se examiná en temps de trifulga, sense havé anat à escola may. Amb so secretari no sé qu' hey ha hagut; se gatiñaren y despues se compongueren; lo cert es que sa séua señora anava molt inflada. També anavan darrera trèure es mèstre de s' escola perque los digué que no votaria per ningú, y feya molt bé, perque un mèstre qu' ha d' enseñá es nins de totes ses families no ha d' essè de cap partit. A sa mèstra li passàren per orde qu' havia de fé escola es vespres, à ses fadrines, y que no havia de cobrá retribucions perque ja li bastava es sòu. Fins y tot s' atreviren à dí à n' es vicari que los havia de doná conte de s' obra que feya à l' Iglesia y que no volian que se cuydás de sa festa des Patró. ¡Ja heu crech! Heu volian tot per ells! Com ley dich, que 's necessari un bòn fregay y fòrsa de llexiu per ferho net. Y axò que no li parl des jutje de pau qui, segons diuen, partex ses guanancies amb un

missè de Ciutat, de mòdo que en sos verbals may se poden avení, y tot son plets, rendu y desverí; fins à nes punt qu' ets escrivans de Sant Antòni ja conexen més gent d' aquest pòble que de tots ets altres plegats.

En Miquèl vòl, y jò que ley aconsey, que se passin contes à tots; que se paguin ets empleats fins à una maya; que es fassa una casa nòva y gran per s' escola y una per sa costura, à fi de qu' es mèstre y sa mèstra en sos séus dexebles no hajen d' aná à llogué en cases estretes, fosques y humides; vòl que ses retribucions se paguin des fondos municipals y que s' enseñausa estiga ben alesa de mòdo que la puguen rebre tant es pòbres com es rics. ¿No li aparex qu' es una indignitat que 's mèstre se baja de rebaxá fins à n' es punt d' havé de demaná dos centims quant vé es cap de sa setmana, per un trayat tant penós com es séu, y que 's pòbres no vajan à escola perque no poden pagarlos? Si Déu me dona vida y es méu Miquèl dú sa vara molts d' anys, jò li assegur que ses còses mudarán, y qu' aquest pòble mudará sa pell.

Es jugadós ja 's veuen vení sa ruxada y fan mala cara, perque saben qu' en Miquèl no vá de jòchs, y los farà dú es llum dret, perque no perdonará à Mèco.

També vuy que ses tavernes se tanquin dejòrn; que se revisen es pèsos des tendés y sa carn des carnicé, perque amb so desgavell d' aquest pòble no 'n tayan tròs ninguns.

També dich jò à n' En Miquèl, qu' ha de muntá una societat de *socorros mútuos* amb un *casino* per aumentá es partit, axí com heu han fet à mòlts de pòbles, ahont es jovent se deverteix, y donan balls y fan comèdies, y tot axò será es mòdo d' assegurá es mando.

Moltes altres millores reclama aquest pòble, de que no li parl per no molestarlo més, y que totes se farán, si Déu heu vòl.

Desitjaria que me contestás y me digués lo que tròba, perque vosté ja sab qu' en tot y per tot seguirém es séus conseys.

Memòries à sa señora y dispònga de tots.

MARGALIDA RANOUERA.

ALS REYS.

(PARÀFRASIS DES SALM II, DE DAVID.)

¿Perquè se rebèl-la furiosa y brama sa canalla impia? ¿Perquè es trapacés avalotats intentan criminals projectes?..

Perque es Governants los comportaren fé la guerra à Déu, per qui iòts es reys reynan.

Perque es Jutges supèrbos se digueren: La Lley que devallá del Sinai, sòls mos serveix de trava; rompèm ses lligadures, y descarreguem es pòbles des séu jou.

Emperò Aquell qu' habita allá dedalt se riu d' aquests errats de contes; y una vòlta y altre los avisa tot colèrich, y, per capturarlos, amb so séu just enfuriment los amilana.

Que Ell es el Rey de tots, y ¡malanats des qui no 'l regonexen Fill de lo Etern Pare, segons fou revelat!

Ell es es qui serva ses coronas y es ceptres à n' es qui retgexen ets Estats.

Ell es que singlará amb un verdañy de ferro à n' es miserables que s' han proposat estellá sa séua Santa Lley demunt es qui en la terra son imatge de s' Autoritat.

Ell es qui, quant li plau, dexa esfondrarse trònos, y capolá ets impèris; axí com s' esmicola y se fá dernes un test d' argila cuyta rebutat en terra.

A l' hora d' ara, oh reys, enteneuhó; que prengan llum es jutges de la terra. ¡Tant sòls lo que Déu guarda no perilla!

Que escoltin sa Doctrina del Señor, y que aprofitin ses llisons terribles.

Qu' en llòch de ferse esclaus de ses tenebres, el servescan solament à Ell amb virtuós respecte; y en llòch de viure temorechs y orugats, xalarán en pau y delitosos.

No fos còsa que seguint descarriats sense sa llum, fessin mala fi, si el Señor enutjat los desampara.

Benaventurats es qui tenen confiansa amb Ell, perque lo que Déu guarda no perilla.

MOSSEN LLUCH.

XEREMIADES.

Vertaderament are més que may à Mallorca se li fá à sa Filoxera la guerra de bòn de veres. Sa Junta Central de defensa ha dirigit à n' es propietaris de viñes una carta que canta clá: sa Junta d' Agricultura, Industria y Comèrs ha enviada à Madrit una rahonada exposició; y tota la prensa de Ciutat, resolta y ben agermanada, ha firmada una circular encaminada à n' es matex objècte.

Que seguesca axí tothòm; y si à la fi desdixadament mos entrava aquella plaga, al manco mos romandrà es trist consòl de poré dí:

—No s' es perdut per hòltros.

Però, ¿y que 'n farém de tants d' esforços y trabays, mentres hey haja gent criminal que juga à cart ò creu sa sòrt y sa riquesa de Mallorca?

¿Qui no ha sentit à dí, que no fá molt, una persona molt coneguda, venguent de Barcelona, va desembarcá d' amagat una bona partida de carxòfes?

¿Qui no sab qu' una altra, venguent de Málaga, pòch abans de Nadal, vá entrá una gran quantitat de patates?

¿Y qui no está cansat de sentí dí que una senhora viuda qu' está construint avuy per vuy una casa de recreo y un jardí, se fá vení de Valencia y altres punts, llevó y cabesses, totes ses vegades que vòl?

Sr. Cheli, digne President de sa Junta, ¿vostè en té noticia de tot axò?

Es Còdich Penal envia à presili per llarch temps à molta gent que no es tan criminal com aquesta, ni de molt.

A persones axí, es pecat que sa tèrra les aguant.

*
**

En nòm des pòbres à ne qui hem repartit ses deù papeletes que mos enviá *Un ignorant* y que valian cada una per un pa, donam moltes gracies à n' aquesta caritativa persona que, segons deyan ses papeletes matexes, vá preferí gastá doblés amb aquesta bona òbra, que no emplearlos posant à sa rifa de Nadal.

Vat' aquí un generós pensament, digne de tota alabansa, qu' honra molt es séu autor, que segons diuen es Don Manuel Salas.

*
**

Sa casa *Singer* que ven màquines de cosí mos ha obsequiat amb un quadret-calendari per enguañy.

Gracies de s' obsèqui.

*
**

Es distingit catedràtich de Montision, Don Francisco Barceló y Combis ha comensat are à publicá un' òbra titulada *Flora de las Islas Baleares*, que donará sa descripció completa de tota quanta espècie d' arbres y plantes se crien dins Mallorca y ses altres illes vehinades.

Per lo útil que será aquesta òbra, à l' hora d' are ja voldríam véurela acabada.

*
**

Altra vegada comènsa à torná corre calderilla falsa.

¡Badau ets uys!

*
**

Un periòdich de Madrid publica un article en alabansa d' ets ases. Fá menció d' es de Tartaria, de Malta y d' altres bandes, y no 's recòrda des gorans de Mallorca.

¡Descuyt imperdonable!

*
**

S' Acadèmia de Belles Arts ha hagut de tancá ses classes de dibuix. No té per pagá es llums de gas qu' ha menesit. Qui l' ha dexada à les fosques es s' Ajuntament, (¡dixós Ajuntament!) que no li paga lo que li deu.

Molt de temps farán bò seguí tanca-

des aquestes classes, si han d' esperá que s' Ajuntament los pagui es gas.

Si en llòch de gas, s' Acadèmia volgués cobrá de teya...

Vat' aquí un mèdi de posarse cabal més aviat.

*
**

A s' Aniversari de sa Conquesta de Mallorca, celebrat dia 31 d' es més passat, hey assistiren, *nada ménos* que quatre Concejals y dos de pagesos.

Per acabarho de fé solemne, no hi faltava més qu' el Señor Lluch de la Mèca.

LLIBRES REBUTS.

NUEVA LEGISLACION SOBRE CAZA. *Ley de 10 de Enero de 1879, seguida de un proyecto para su reforma, comentada y anotada por D. Gabriel Castellá, Abogado.*—Forma un llibret de 92 planes, y es un bon estudi qu' ha fet en punts y amb hòres es séu autor que, ademés de missè, es un des cassadós qui s' en entènen. Axò fá qu' aquesta obreta sia de molta utilitat practica, y en tal sentit se recomana à totes ses persones que sien *de l' art*, es à di, que vagen de cans y cusses ó escopeta. Se ven à 4 rs. à can Colomar.

LOS ESPLOTADORES. Novèla qu' acaba de publicá Don Miquèl Bibiloni. Un tom en 8^u de més de 300 planes, que 's ven à pesseta, à totes ses llibrerías. Tracta de costums mallorquines actuals, y com es séu titol ja indica, fa veure ses males arts de sa gent del *dineret*, y s' avench ahont pòt arriba à caure un hòmo de bé, endeutat fins en es còll.

HOMENATGE A MARIA INMACULADA. *Corona poètica en llaor de Pio IX*, publicada à Vich per Mossen Jaume Collell Pre. Mèstre en gay saber.—Totes ses composicions que conté son molt bones, y mos complau es trobarnhi, entre elles, algunes des nostros amichs y paysans, Don M. V. Amer, Doña Victoria Peña y Don R. Picó y Campamar.

LOS POZOS ARTESIANOS EN MALLORCA, por Mr. E. Hermite, *catedràtich de Geología en la Universidad de Angers.*—Obreta de gran valor científich y de molta importancia per aquesta illa. Rectifica algunes opinions equivocades d' una altre obra de Mr. Richard sobre es matex asunto. Un tomet de 44 planes y un mapa hidrològich de Mallorca. Se ven à 4 rs. à can Gelabert y à altres llibrerías, y es producte de sa venta el destina generosament s' autor à ses víctimes de s' inundació de Múrcia.

ALMANACHS de s' *Isleño y d' es Diari de Palma.* Com altres anys, contènen poesies y escrits de casí tots es principals autors mallorquins de vuy en dia.

Agrahim à n' es respectius autors ó editors d' aquestes òbres s' obsèqui d' havermosne enviat un exemplá.

PERROS-FUYES.

GEROGLIFICH.

• KDAC 1879 1880

X. CERRA.

CAVILACIÓ.

Binisalem.—Alaró.—Raxa.—Esporlas.—Muro.—Tuent.—Inca.—Andraitx.

Posá aquests nòms en columna, de manera que amb sa primera lletra de tots ells resulti un nòm de dòna.

UN SABATÉ EN DILLUNS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un peu de gall vey à n' es Bòrn de Santa Clara?
2. ¿Y un Gentil-hòmo de Càmara à un fusell de pedra foguera?
3. ¿Y l' orga de la Séu à sa font de sa plassa de Santa Eularia?

UN INDIOTÉ.

ENDEVINAYA.

Mònstruo som entre les gents,
Fòch respir y no m' abrás,
Y de mi fan tant de cas
Que m' envian mil presents.
Com menj sense tení dents
Y menjá tothòm m' envia,
Vomit de nit y de dia;
Y ningú té astuguedat
De menjá es méu vomitat,
Per molt astugós que sia.

X.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

NOTA.—De tots es geroqlifichs, semblances y altres herbes que mos envian, si á sa secció de *Correspondencia* no 'n donam conte d' haverho rebut, es callá es respòsta: vòl dí qu' es no ferne menció significa que lo enviat no mos serveix.

ADVERTENCIA.

D' avuy endevant, es llibretés y re-venedós que vulgan en gros exemplás de **L' IGNORANCIA**, los trobarán à ca Don Gabriel Rotger (Cadena de Cort n.º 11) que los ho donará à n' es preu de una pesseta es paquet de 25 números ó à 15 reals es 100 exemplars.

Allá matex també s' admeten suscripcions per dins Ciutat ó per ses Viles.

3 JANÉ DE 1880.

Estampa don Pere J. Gelabert.